

salg, bør fabrikanten ikke under henvisning til § 13 kunne ændre de pågældende brugsgenstande uden aftale med kunstneren. At der ikke tilkommer fabrikanten en sådan ret, vil formentlig i de fleste tilfælde ligge som en forudsætning i aftalen, jfr. tillige bestemmelsen i lovforslagets § 28.

Ad § 14.

På samme måde som i § 16 foreslås det ved *ændringsforslag nr. 6* med kunstværker at sidestille de i § 1, stk. 2, omtalte kort samt tegninger og andre i grafisk eller plastisk form udførte værker af beskrivende art, idet det synes at være behov for en adgang til benyttelse efter § 14, stk. 2, af sådanne værker i deres helhed i samme udstrækning som for kunstværkernes vedkommende.

Ad § 15.

På baggrund af de i udvalget stedfundne drøftelser foreslås det ved *ændringsforslag nr. 7* at udelade bestemmelsen i § 15, stk. 1, der tillader aviser og tidsskrifter at optage ophavsretlig beskyttede artikler om dagens religiøse, politiske og økonomiske spørgsmål fra andre aviser og tidsskrifter, når der ikke i disse er taget forbehold mod eftertryk.

Med den affattelse, der ved lovforslaget er givet bestemmelsen i § 14, stk. 1, om adgangen til at citere af offentliggjorte værker i overensstemmelse med god skik, og i det omfang, som betinges af formålet, synes reglen i § 15, stk. 1, alene at kunne have praktisk betydning som en tilladelse for bladene til optagelse af artikler som de omtalte i deres helhed. Efter at det er oplyst, at det ikke anses for stemmende med god presseskik, at et blad overtager hele artikler fra et andet blad uden at have indhentet samtykke fra indehaveren af ophavsretten til artiklen, og det yderligere er blevet klart, at pressen ikke nærer ønske om ved loven at få adgang til aftrykning af hele artikler, ses der ikke længere at være tilstrækkelig anledning til at opretholde § 15, stk. 1.

Med hensyn til aviser og tidsskrifters adgang efter § 14, stk. 1, til citat af artikler fra andre aviser og tidsskrifter skal følgende bemærkes: Det er en af pressens hovedopgaver at orientere sine læsere om de aktuelle politiske, økonomiske, religiøse,

kulturelle og andre spørgsmål, som er genstand for offentlig debat, og en fyldestgørende orientering på disse felter kan ikke præsteres, medmindre der er en ret til adgang til citat af de aktuelle artikler, der fremkommer i andre blade som bidrag til en løbende diskussion. En sådan vidtgående citatret for aviser og tidsskrifter med hensyn til aktuelle artikler i andre presseorganer må imidlertid også antages at være hjemlet i § 14, stk. 1, jfr. dens ord om, at citat er tilladt i det omfang, som betinges af formålet. Citatet må efter omstændighederne kunne omfatte meget store dele af artiklen, dels fordi dette kan være motiveret i hensynet til en korrekt og præcis gengivelse af forfatterens anskuelser, og dels fordi det kan være rimeligt at medtage et fyldigt citat som baggrund for en imødegæelse. For en vid citatret på det omhandlede område taler i øvrigt også det forhold, at artikelforfatterne gennemsnitlig selv vil være interesserede i, at deres meninger i korrekt gengivelse får den videst mulige udbredelse, og at gengivelsen af dele af deres artikel kun sjældent vil kunne opfattes som et indgreb i deres økonomiske interesser.

Det er på den anden side klart, at pressens adgang til citat af artikler om aktuelle spørgsmål ikke kan være ubegrænset. Drejer det sig f. eks. om citat fra en tidsskriftartikel, specielt en længere artikel eller en artikel, der har karakter af en afhandling, bør man naturligvis ikke — selv om artiklen behandler et aktuelt spørgsmål — i et blad eller et andet tidsskrift kunne gengive hovedparten af den under henvisning til § 14, stk. 1. Citat vil i et sådant tilfælde kun være lovligt i den udstrækning, hvori hensynet til sædvanlig orientering af læserne gør det begrundet. Ved den nærmere afgrænsning af citatrettens rækkevidde vil man imidlertid i det hele kunne støtte sig på de sædvaner, der har dannet sig på grundlag af opfattelsen af, hvad god presseskik indebærer.

Under den ordning, som gælder efter loven af 1933, der indeholder en til § 15, stk. 1, svarende bestemmelse, har forfatterne til artikler i en vis udstrækning forsynet disse med forbehold mod eftertryk. Sådanne forbehold vil for fremtiden, når § 15, stk. 1, udgår, være overflødige. Det spørgsmål